

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันระบบบำเหน็จบำนาญทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหลายหน่วยงาน ทำให้มีข้อจำกัดในการกำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมระบบหลักประกันชราภาพในภาพรวม ส่งผลให้การดำเนินงานมีความซ้ำซ้อนด้าน งบประมาณและบุคลากร เพื่อให้การกำหนดนโยบายด้านหลักประกันรายได้หลังสิ้นสุดการทำงานเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน สมควรมีคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ทำหน้าที่จัดทำนโยบาย ของระบบบำเหน็จบำนาญในภาพรวมให้สอดคล้องกัน ประสานนโยบายกองทุนการออมเพื่อการ ชราภาพทุกหน่วยงาน ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน เกิดความมั่นคงและยั่งยืน รวมทั้งจัดทำอัตรา บำเหน็จบำนาญพื้นฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร เพื่อเสนอแนะนโยบายแก่ คณะรัฐมนตรีและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญ
แห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จ
บำนาญแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“บำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า เงินบำเหน็จบำนาญ เบี้ยหวัด เบี้ยยังชีพ และเงินอื่นๆ
ในลักษณะเดียวกัน ทั้งที่จ่ายจากภาครัฐและภาคเอกชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า
“คณะกรรมการ คนบ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการ
สำนักงานประกันสังคม เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการ
สำนักงานประกันสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งกรรมการโดยตำแหน่งประชุม

ร่วมกันเพื่อคัดเลือก จำนวนสามคน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ด้านการออม และการลงทุน และด้านบำนาญบำนาญ ด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี
- (๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเคยถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖
- (๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามมาตรา ๕ แทนตำแหน่งที่ว่าง

กรรมการผู้ได้รับการเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่เลือกกรรมการขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย แผนแม่บท และแนวทางการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญให้มีความครอบคลุม เป็นธรรม และเพียงพอต่อการดำรงชีพของประชาชนในวัยสูงอายุอย่างยั่งยืน โดยไม่เป็นภาระแก่การคลังในอนาคต

(๒) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับระบบบำเหน็จบำนาญ และการปรับปรุงนโยบายระบบบำเหน็จบำนาญที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และไม่เกิดความซ้ำซ้อน

(๓) กำกับดูแลให้มีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญของทั้งภาครัฐและเอกชน และให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่กำกับดูแลระบบบำเหน็จบำนาญ เพื่อให้มีความเข้าใจการดำเนินการตามนโยบายด้านบำเหน็จบำนาญไปในทิศทางเดียวกัน

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงาน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นหน่วยงานรับผิดชอบงานของคณะกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) จัดทำแผนการพัฒนาระบบบำเหน็จบำนาญเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) รับ เก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบบำเหน็จบำนาญจากกองทุนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวม และจัดทำข้อมูลบำเหน็จบำนาญ ให้กองทุนหรือหน่วยงานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบบำเหน็จบำนาญให้กับสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ

การส่งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี